

Міністерство освіти і науки України
Національний технічний університет «Дніпровська політехніка»
Навчально-науковий інститут економіки
Факультет менеджменту
Кафедра Економічної теорії та міжнародних економічних відносин

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
кваліфікаційної роботи ступеня магістра

Здобувача вищої освіти Лазарєв Д.І. академічної групи 292м-24-1
спеціальності 292 Міжнародні економічні відносини
за освітньо-професійною програмою «Міжнародні економічні
відносини»
на тему «Фактори технологічного розвитку Китаю»

Керівники	Прізвище, ініціали	Оцінка за шкалою		Підпис
		рейтинговою	інституційною	
Кваліфікаційної роботи	Пилипенко Г.М.			
Розділів:				
1	Пилипенко Г.М.			
2	Пилипенко Г.М.			
3	Пилипенко Г.М.			

Рецензент	Тимошенко Л.В.			
------------------	----------------	--	--	--

Нормоконтролер	Геращенко С.О.			
-----------------------	----------------	--	--	--

Дніпро
2025

ЗАТВЕРДЖЕНО:
завідувач кафедри
економічної теорії та міжнародних
економічних відносин
_____ Смесова В.Л.
(підпис) (прізвище, ініціали)
« ____ » _____ 2025 року

ЗАВДАННЯ
на кваліфікаційну роботу
ступеня магістра

Здобувача вищої освіти Лазарєв Д.І. академічної групи 292м-24-1
спеціальності 292 Міжнародні економічні відносини
за освітньо-професійною програмою «Міжнародні економічні
відносини»
на тему «Фактори технологічного розвитку Китаю»

затверджену наказом ректора НТУ «Дніпровська політехніка» від 13.10.2025 р.
№ 1160/С

Розділ	Зміст	Термін виконання
Теоретико-методологічні підходи до дослідження технологічного розвитку	Розкрити теоретичні засади технологічного розвитку, проаналізувати споріднені поняття, здійснити їх розмежування та сформулювати власне визначення технологічного розвитку.	29.09.2025 – 26.09.2025
Технологічний розвиток світової економіки та його особливості в Китаї	На основі методології оцінювання технологічного розвитку, сформовану міжнародними організаціями, охарактеризувати тенденції світового технологічного розвитку за останні 10–20 років, визначити його специфіку в Китаї.	27.10.2025 – 27.11.2025
Використання досвіду технологічного розвитку Китаю для України	Проаналізувати стан технологічного розвитку України та обґрунтувати напрями й інструменти використання досвіду КНР для технологічної модернізації країни.	28.11.2025 – 04.12.2025
Оформлення кваліфікаційної роботи магістра		05.12.2025

Завдання видано

_____ (підпис керівника)

Пилипенко Г.М.

Дата видачі

01.09.2025

Дата подання до екзаменаційної комісії

08.12.2025

Прийнято до виконання

_____ (підпис здобувача вищої освіти)

Лазарєв Д.І.

РЕФЕРАТ

Пояснювальна записка: 89 сторінок, 4 рисунків, 11 таблиць, 62 використаних джерел літератури.

У кваліфікаційній роботі розкрито сутність технологічного розвитку, проаналізовано підходи міжнародних організацій до його оцінювання, виокремлено сучасні тенденції світового технологічного розвитку за останні 10–20 років, встановлено специфіку технологічного розвитку КНР і визначено напрями його адаптації в Україні в умовах післявоєнної відбудови та євроінтеграції.

Об'єкт дослідження: закономірності світового технологічного розвитку.

Предмет дослідження: ключові чинники технологічного розвитку Китаю.

Мета роботи: теоретичне обґрунтування факторів технологічного розвитку Китаю, визначення напрямків імплементації китайської технологічної політики в економічну модель України.

Положення, що захищаються: уточнене авторське визначення технологічного розвитку; систематизація методологічних підходів щодо оцінювання його кінцевих результатів; виокремлення специфіки китайської моделі технологічного розвитку (стратегічність, концентрація ресурсів, кластери/парки, державний попит); напрями адаптації китайської технологічної політики в Україні (пріоритети секторів, індустріальні парки, кластери, стимули НДДКР, інноваційні закупівлі) та пропозиції КРІ-моніторингу.

Інформація щодо впровадження: результати мають рекомендаційний характер.

Результати можуть бути використані органами влади, агенціями розвитку, індустріальними парками/кластерами, ЗВО та аналітичними центрами.

У роботі використано такі методи дослідження: абстрагування, теоретичне узагальнення, системний і порівняльний аналіз, статистичні/індексні методи, контент-аналіз.

Ключові слова: ТЕХНОЛОГІЧНИЙ РОЗВИТОК, КИТАЙ, УКРАЇНА, ІННОВАЦІЙНА ПОЛІТИКА, НДДКР, КЛАСТЕРИ, ІНДУСТРІАЛЬНІ ПАРКИ, ТЕХНОПАРКИ, ВИСОКОТЕХНОЛОГІЧНИЙ ЕКСПОРТ, ТРАНСФЕР ТЕХНОЛОГІЙ, ЦИФРОВА ТРАНСФОРМАЦІЯ, ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ, ПІСЛЯВОЄННА ВІДБУДОВА.

ABSTRACT

Explanatory note: 89 pages, 4 figures, 11 tables, 62 sources of literature used.

The qualification work reveals the essence of technological development, analyzes the approaches of international organizations to its assessment, identifies modern trends in global technological development over the past 10–20 years, establishes the specifics of technological development in the PRC and determines the directions of its adaptation in Ukraine in the conditions of post-war reconstruction and European integration.

Object of research: patterns of global technological development.

Subject of research: key factors of technological development in China.

Purpose of work: theoretical substantiation of factors of technological development in China, determination of directions of implementation of Chinese technological policy in the economic model of Ukraine.

Defended provisions: clarified author's definition of technological development; systematization of methodological approaches to assessing its final results; identification of the specifics of the Chinese model of technological development (strategy, concentration of resources, clusters/parks, state demand); directions for adapting Chinese technological policy in Ukraine (sector priorities, industrial parks, clusters, R&D incentives, innovative procurement) and proposals for KPI monitoring.

Information on implementation: the results are of a recommendatory nature.

The results can be used by government bodies, development agencies, industrial parks/clusters, higher education institutions and think tanks.

The following research methods were used in the work: abstraction, theoretical generalization, systemic and comparative analysis, statistical/index methods, content analysis.

Keywords: TECHNOLOGICAL DEVELOPMENT, CHINA, UKRAINE, INNOVATION POLICY, R&D, CLUSTERS, INDUSTRIAL PARKS, TECHNOPARKS, HIGH-TECH EXPORT, TECHNOLOGY TRANSFER, DIGITAL TRANSFORMATION, ARTIFICIAL INTELLIGENCE, POST-WAR RECONSTRUCTION.

ЗМІСТ

ВСТУП	6
РОЗДІЛ 1: ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ДО ДОСЛІДЖЕННЯ ТЕХНОЛОГІЧНОГО РОЗВИТКУ	Помилка! Закладку не визначено.
1.1 Генеза досліджень технологічного розвитку та його чинників	Помилка! Закладку не визначено.
1.2 Сутність технологічного розвитку ...	Помилка! Закладку не визначено.
РОЗДІЛ 2. ТЕХНОЛОГІЧНИЙ РОЗВИТОК СВІТОВОЇ ЕКОНОМІКИ ТА ЙОГО ОСОБЛИВОСТІ В КИТАЇ.....	Помилка! Закладку не визначено.
2.1 Методологія оцінювання технологічного розвитку .	Помилка! Закладку не визначено.
2.2 Характеристика світового технологічного розвитку	Помилка! Закладку не визначено.
2.3 Специфіка технологічного розвитку Китаю	Помилка! Закладку не визначено.
РОЗДІЛ 3. ВИКОРИСТАННЯ ДОСВІДУ ТЕХНОЛОГІЧНОГО РОЗВИТКУ КИТАЮ ДЛЯ УКРАЇНИ	Помилка! Закладку не визначено.
3.1. Стан технологічного розвитку України.....	Помилка! Закладку не визначено.
3.2. Порівняльний аналіз: релевантні елементи китайської моделі технологічного розвитку для України ...	Помилка! Закладку не визначено.
3.3 Напрями адаптації досвіду Китаю в Україні.....	Помилка! Закладку не визначено.
ВИСНОВКИ.....	10
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ...	Помилка! Закладку не визначено.
ДОДАТКИ.....	Помилка! Закладку не визначено.

ВСТУП

Актуальність теми. Прискорення технологічних змін упродовж останніх десятиліть перетворило технологічний розвиток на один із ключових чинників міжнародної конкурентоспроможності, структурної трансформації та довгострокової стійкості національних економік. Цифровізація, автоматизація виробництва (Industry 4.0), масштабування штучного інтелекту, поширення платформених бізнес-моделей, «зелений» перехід, а також зростання значення критичних технологій (мікроелектроніка, телекомунікації, передові матеріали, енергетичні рішення, оборонні технології) формують нову логіку економічного зростання, де доступ до знань, інноваційної інфраструктури, людського капіталу та ефективних інституцій стає визначальним для позицій країни в глобальних ланцюгах доданої вартості. Відповідно, технологічний розвиток дедалі менше сприймається як суто «галузеве» питання і дедалі більше – як комплексний процес, що поєднує промислову політику, науково-технічне регулювання, фінансові стимули, систему освіти, інститути інтелектуальної власності, державні закупівлі, а також механізми інтеграції бізнесу та науки. Актуальність теми посилюється тим, що сучасні технологічні зміни розгортаються в умовах загострення геоекономічної конкуренції, фрагментації світових ринків і зростання ролі держави в забезпеченні технологічної безпеки, що зумовлює перегляд підходів до державної підтримки інновацій та переосмислення пріоритетів розвитку.

У цьому контексті особливий науковий і практичний інтерес становить досвід Китайської Народної Республіки, яка впродовж відносно короткого історичного періоду здійснила перехід від наздоганяючої модернізації до наближення до технологічного «фронтиру» в низці секторів, сформувавши масштабні інноваційні екосистеми та виробничі спроможності. Китайська модель характеризується поєднанням довгострокового стратегічного планування, концентрації ресурсів у пріоритетних напрямках, розвитку

індустріальних зон, технопарків і кластерів, стимулювання приватних інвестицій у НДДКР, а також активного використання державних інструментів попиту (зокрема закупівель і програм підтримки) для прискорення комерціалізації технологій. Водночас ця модель має інституційні особливості та обмеження, зумовлені політико-економічною системою країни, що робить некоректним її механічне перенесення в інші середовища. Саме тому науково обґрунтоване вивчення китайського досвіду потребує критичного аналізу: з одного боку - виявлення причин і механізмів успіху в конкретних технологічних доменах, з іншого - визначення меж застосовності інструментів у країнах із іншими правовими нормами, рівнем ресурсів, структурою економіки та зовнішньополітичними пріоритетами.

Для України проблема технологічного розвитку набула додаткової ваги внаслідок повномасштабної війни та потреби повоєнної відбудови. Поряд із фізичним відновленням інфраструктури й виробничого потенціалу постає завдання якісної модернізації економіки на технологічній основі: підвищення продуктивності праці, зростання частки обробної промисловості та технологічної складності експорту, формування стійких інноваційних інститутів і стимулів для приватного сектору, а також розбудова людського капіталу та екосистеми комерціалізації наукових результатів. За таких умов аналіз світових тенденцій технологічного розвитку та специфіки китайської моделі може виступати джерелом доказової бази для вироблення адаптивних управлінських рішень, що узгоджуються з євроінтеграційними рамками, ресурсними обмеженнями, вимогами прозорості та безпековими пріоритетами держави. Відтак актуальність дослідження визначається потребою поєднати теоретичне осмислення технологічного розвитку як категорії з прикладним аналізом інструментів і механізмів, які здатні прискорити технологічну модернізацію України в умовах структурних викликів.

Ступінь наукової розробки проблеми. У вітчизняній і зарубіжній літературі ґрунтовно висвітлено сутність технологічного розвитку, його зв'язок із інноваціями та економічним зростанням, а також сформовано

підходи до вимірювання через індикатори НДДКР, патентної активності, високотехнологічного експорту та міжнародні індекси. Водночас потребує подальшого опрацювання комплексний порівняльний аналіз китайської моделі та обґрунтування можливостей її адаптації для України з урахуванням умов післявоєнної відбудови, євроінтеграційних вимог і безпекових обмежень.

Мета та завдання дослідження. Метою роботи є теоретичне обґрунтування факторів технологічного розвитку Китаю, визначення напрямків імплементації китайської технологічної політики в економічну модель України.

Для досягнення мети роботи сформульовано такі завдання:

- уточнити сутність поняття «технологічний розвиток» та розмежувати його зі спорідненими категоріями;
- систематизувати підходи міжнародних організацій до вимірювання технологічного розвитку й визначити ключові індикатори;
- охарактеризувати основні тенденції світового технологічного розвитку за останні 10–20 років;
- проаналізувати специфіку технологічного розвитку Китаю та його відмінності від розвинених країн і нових індустріальних економік;
- оцінити стан технологічного розвитку України та ключові структурні обмеження;
- обґрунтувати напрями використання релевантних елементів досвіду КНР для технологічної модернізації України.

Об'єкт і предмет дослідження. Об'єктом дослідження є закономірності світового технологічного розвитку, а предметом – ключові чинники технологічного розвитку Китаю.

Методи дослідження. У роботі застосовано методи абстракції, теоретичного узагальнення та систематизації наукових підходів; системний і структурно-логічний аналіз; порівняльний аналіз (зіставлення Китаю з розвиненими країнами та НІК); статистичні й індексні методи (аналіз

показників НДДКР, інноваційних індексів, технологічної структури експорту); контент-аналіз стратегічних документів і звітів міжнародних організацій.

Положення, що виносяться на захист. Уточнене авторське визначення технологічного розвитку; систематизація методологічних підходів щодо оцінювання його кінцевих результатів; виокремлення специфіки китайської моделі технологічного розвитку (стратегічність, концентрація ресурсів, кластери/парки, державний попит); напрями адаптації китайської технологічної політики в Україні (пріоритети секторів, індустриальні парки, кластери, стимули НДДКР, інноваційні закупівлі) та пропозиції КРІ-моніторингу.

Інформаційна база дослідження. Інформаційну базу становлять статистичні дані та публікації міжнародних організацій і баз даних (зокрема WIPO, OECD, Світового банку, ООН та ін.), наукові статті й монографії вітчизняних та зарубіжних авторів, аналітичні матеріали, а також нормативно-правові акти України у сфері інноваційної, промислової та науково-технічної політики.

Практичне значення роботи полягає у можливості використання сформульованих висновків і рекомендацій для обґрунтування інструментів державної політики технологічної модернізації, розвитку інноваційних екосистем, стимулювання кооперації науки й бізнесу, а також для визначення пріоритетів відбудови економіки України на технологічній основі.

Апробація результатів дослідження. Результати роботи доповідалися на вісімдесятій студентській науково-технічній конференції Тиждень студентської науки 2025: (Дніпро, 21–25 квітня 2025 року, НТУ «ДП», Дніпро).

Структура та обсяг роботи. Кваліфікаційна робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків та списку використаних джерел. Основний обсяг роботи становить 78 сторінок, містить 11 таблиць, 4 рисунків, 62 джерела літератури, 1 додаток.

ВИСНОВКИ

Проведене дослідження підтвердило, що технологічний розвиток у сучасній світовій економіці є не допоміжним, а системоутворювальним чинником зростання, конкурентоспроможності та економічної безпеки держав. Узагальнення теоретичних підходів дозволило показати, що технологічний розвиток не зводиться лише до приросту окремих технічних параметрів чи впровадження нових машин і обладнання, а відображає комплексні зміни у виробничих процесах, організації праці, інститутах інноваційної діяльності, людському капіталі, механізмах створення та комерціалізації знань. Його доцільно трактувати як багатовимірний процес формування, накопичення, поширення та практичного використання технологій, який проявляється у зростанні продуктивності, підвищенні технологічної складності структури виробництва й експорту, розширенні спроможностей підприємств і держави до НДДКР та інновацій, а також у здатності економіки інтегруватися до глобальних ланцюгів доданої вартості на вигідніших позиціях. Розмежування поняття технологічного розвитку зі спорідненими категоріями (науково-технічний прогрес, інноваційний розвиток, індустріальна модернізація, цифрова трансформація) показало, що технологічний розвиток є ширшим за окремі технологічні зміни, оскільки охоплює і інституційні передумови, і результати, і структурні зрушення у національній економіці.

У роботі систематизовано підходи міжнародних організацій до вимірювання технологічного розвитку та виявлено, що жоден індикатор не здатний повністю описати технологічну спроможність країни: для коректної оцінки потрібне поєднання показників «входу» (інвестиції в НДДКР, людський капітал, інноваційна інфраструктура, інституційне середовище) та «виходу» (патенти, високотехнологічний експорт, наукові публікації, цифрові та виробничі результати). Оцінювання на основі композитних індексів і статистичних показників демонструє, що технологічна динаміка останніх 10–20 років визначається кількома стійкими трендами: прискоренням

цифровізації та автоматизації, вибуховим зростанням ролі даних і штучного інтелекту, посиленням «зеленої» складової технологічних трансформацій, а також змінами у глобальних ланцюгах вартості внаслідок геоекономічної конкуренції, санкційних режимів, політики «де-ризингу» та прагнення держав до технологічної автономії в критичних секторах. Це, у свою чергу, підвищує значення державної політики як координатора інноваційних пріоритетів, інфраструктурних інвестицій та інструментів створення попиту на нові технології через стандарти, регуляції та закупівлі.

Порівняльний аналіз засвідчив, що Китайська Народна Республіка є показовим прикладом прискореного технологічного зростання на основі поєднання промислової бази, масштабів внутрішнього ринку та активної інституційної підтримки інновацій. Специфіка китайської моделі проявляється у довгостроковому стратегічному плануванні, концентрації ресурсів на обмеженій кількості технологічних пріоритетів, інтенсивному розвитку індустріальних зон, технопарків та кластерів, а також у цілеспрямованому формуванні повних ланцюгів доданої вартості в перспективних галузях. Важливою особливістю є прагматичне поєднання державних стимулів і ринкових механізмів: держава формує рамку та інститути, тоді як бізнес - забезпечує масштабування інновацій, зокрема через корпоративні НДДКР, кооперацію з університетами та комерціалізацію результатів. Водночас встановлено, що результати китайської моделі мають інституційну «ціну» і специфічні ризики (надлишкові потужності, викривлення конкуренції, залежність від державних стимулів, обмеження щодо прозорості та регуляторних свобод), що потребує критичного підходу до її використання як «взірця» для інших країн.

Оцінка стану технологічного розвитку України дозволила обґрунтувати, що країна має поєднання значного людського потенціалу та окремих «точок зростання» (передусім ІТ-сектор, цифрове врядування, оборонні технології), але водночас стикається з системними обмеженнями, пов'язаними з низькою часткою витрат на НДДКР, деіндустріалізаційними тенденціями,

технологічною простотою значної частини експорту та високими інвестиційними ризиками, посиленими наслідками війни. Таким чином, стратегічним викликом для України є не лише відновлення зруйнованих активів, а й технологічна модернізація як умова стійкого зростання, підвищення продуктивності та формування конкурентних позицій у майбутній європейській та глобальній економіці. Це зумовлює потребу переходу від фрагментованих ініціатив до більш послідовної й вимірюваної політики технологічного розвитку, де пріоритети, ресурси та інституційні інструменти узгоджуються між собою.

У підсумку доведено, що використання досвіду Китаю для України є доцільним насамперед на рівні принципів і окремих інструментів, які сумісні з євроінтеграційними нормами та вимогами прозорості. Найбільш релевантними напрямками адаптації є: формування довгострокового стратегічного бачення технологічної модернізації та закріплення його у взаємопов'язаних «дорожніх картах»; концентрація ресурсів на обмеженій кількості секторів, де Україна здатна швидко наростити технологічні переваги (оборона і безпілотні системи, кібербезпека та ШІ, енергетична інфраструктура й «зелена» енергетика, високотехнологічне машинобудування, агротехнології, медичні технології); розвиток інноваційних екосистем через спеціалізовані індустріальні парки, кластери та центри компетенцій; посилення зв'язку науки й бізнесу через спільні програми НДДКР, трансфер технологій і державні закупівлі інновацій; створення передбачуваних стимулів для приватних інвестицій у R&D (податкові інструменти, гранти, гарантії, співфінансування). Показано, що ключовою умовою ефективності цих інструментів є інституційна якість: верховенство права, зрозумілі правила державної підтримки, конкурентні процедури, аудит і вимірювані KPI, а також належна безпекова рамка для критичних технологій. Саме ці чинники визначають, чи перетворяться індустріальні парки та кластери на реальні виробничі й інноваційні майданчики, чи залишаться формальними елементами політики.

Отже, мету дипломної роботи досягнуто: узагальнено теоретичні підходи до визначення технологічного розвитку, систематизовано методології міжнародного виміру технологічної спроможності, охарактеризовано ключові тенденції світового технологічного розвитку, визначено специфіку технологічної траєкторії Китаю та її відмінності від інших груп країн, проаналізовано стан технологічного розвитку України й обґрунтовано напрями вибіркової адаптації релевантних елементів китайського досвіду. Перспективи подальших досліджень пов'язані з поглибленим аналізом секторальних стратегій для України, розробленням системи індикаторів моніторингу технологічної модернізації та оцінкою ефективності інструментів державної підтримки в умовах післявоєнної реконструкції та інтеграції до економічного простору ЄС.

ВІДГУК
НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ МАГІСТРА
здобувача вищої освіти групи 292М-24-1 Лазарева Д.І. на тему
«Фактори технологічного розвитку Китаю»

В умовах трансформаційних змін, що визначають постіндустріальні перетворення економічних систем, важливого значення набувають фактори технологічного розвитку. Кожна національна економіка може розвиватися шляхом прогресу тільки тоді, коли буде володіти спроможністю продукувати на постійній основі нові знання, технології і на цій основі запроваджувати інноваційні формати економічного зростання.

В сучасному глобалізованому світі існують дисбаланси, проявом яких є нерівномірність технологічного розвитку – одні країни є лідерами, а інші довготривалий час не можуть подолати свою відсталість. Тому важливим питанням є вивчення позитивного досвіду тих держав, які здійснили технологічний прорив, і пошук напрямів його імплементації в економічні моделі країн-аутсайдерів.

Кваліфікаційна робота Лазарева Д. І. є актуальною, оскільки присвячена дослідженню факторів, що забезпечили стрімкий технологічний розвиток Китаю, а також визначенню напрямків імплементації китайської технологічної політики в економічну модель України.

Робота містить три розділи, перший з яких присвячено визначенню теоретико-методологічних підходів до дослідження технологічного розвитку. У ньому визначено сутність технологічного розвитку, показано місце цієї категорії серед споріднених понять. Другий розділ демонструє основні тенденції технологічного розвитку світової економіки і його специфіку по відношенню до Китаю. У третьому розділі проаналізовано стан технологічного розвитку України та обґрунтовано напрями й інструменти використання китайського досвіду для технологічної модернізації країни.

За своїм змістом робота відповідає темі та виданому завданню. Усі поставлені завдання виконані, а мета кваліфікаційної роботи досягнута. До недоліків слід віднести переважно описовий характер теоретичного розділу, а також недостатню увагу до аналізу впливу на технологічний розвиток Китаю політики уряду у сфері розвитку людського капіталу.

В цілому кваліфікаційна робота Лазарева Д. І. на тему «Фактори технологічного розвитку Китаю» є самостійною, завершеною працею, яка повністю відповідає встановленим вимогам, що висуваються до кваліфікаційної роботи магістра. Робота заслуговує на оцінку «добре», а її автор на присвоєння кваліфікації магістра зі спеціальності «Міжнародні економічні відносини».

Науковий керівник: д.е.н., професор
кафедри економічної теорії
та міжнародних економічних відносин

Ганна ПИЛИПЕНКО

РЕЦЕНЗІЯ
НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ МАГІСТРА
здобувача вищої освіти групи 292м-24-1 Лазарєва Д.І. на тему
«Фактори технологічного розвитку Китаю»

Сучасний етап розвитку країн світу знаходиться під впливом глобалізації – процесу, який охоплює усі сфери життєдіяльності суспільства і посилює взаємозалежність національних економік. Усе це загострює конкурентну боротьбу за ресурси, обмеженість яких детермінує використання інновацій як ключового фактора соціально-економічного розвитку. Нові техніка і технологія, методи і форми організації виробництва стають рушійною силою руху економіки шляхом прогресу. Важливість інновацій і розвитку технологій вимагають активної участі урядів у формуванні сприятливих умов для прискореного технологічного розвитку своїх країн, а отже, і необхідного теоретичного супроводу реформ.

З огляду на цю обставину кваліфікаційна робота Лазарєва Д. І. відзначається актуальністю і має на меті теоретично обґрунтувати чинники технологічного розвитку Китаю та визначити напрямки адаптації китайської технологічної політики в економіку України

Робота складається із трьох розділів. Перший розділ присвячено визначенню теоретико-методологічних підходів до дослідження технологічного розвитку. У ньому автор визначає сутність технологічного розвитку, здійснює розмежування споріднених понять. У другому розділі проаналізовано тенденції технологічного розвитку країн світу і виокремлено його специфіку в КНР. Третій розділ містить аналіз стану технологічного розвитку української економіки та рекомендації щодо напрямів використання досвіду Китаю у процесі технологічної модернізації України.

Зміст роботи відповідає темі та виданому завданню. Усі поставлені завдання вирішено, а мета кваліфікаційної роботи досягнута. Недоліки роботи полягають у недостатньо глибокому аналізі світової думки у сфері технологічного розвитку, а також того, як китайський уряд в достатньо короткі терміни наростив кадровий потенціал для розвитку високих технологій. практичній відсутності

Загальний висновок. Кваліфікаційна робота Лазарєва Д. І. на тему «Фактори технологічного розвитку Китаю» є самостійною, завершеною працею, яка повністю відповідає встановленим вимогам. Робота заслуговує на оцінку «добре», а її автор на присвоєння кваліфікації магістра зі спеціальності «Міжнародні економічні відносини».

Рецензент: доцент кафедри
прикладної економіки, підприємництва
та публічного управління
к.е.н., доц.

Любов ТИМОШЕНКО